

אלו הנולדים בעונה אחת, נקראים בריכה אחת. ורגילים היו לקחת את הגוזלות מהשובך לאוכלם, חוץ מגוזלי בריכה ראשונה, שהיו משאירים אותם בשובך להיות צוות לאם, שלא תרצה לברוח משם.

ולדברי רב חנן בר אמר, **הכל מודים, שגוזלי כל הבריכות חוץ מגוזלי בריכה ראשונה, מותר לקחת ביום טוב מהשובך כדי לשוחטם ולאוכלם, גם אם לא נענע אותם מבעוד יום, ודי בכך שיאמר מבעוד יום, "את זה וזה אני נוטל למחר", שבכך הם מוכנים ליום טוב, ואינם מוקצים.**

אמנם, דווקא כשיאמר "את זה וזה אני נוטל" יוכל לקחתם למחר, ולא די בכך שיאמר סתם, "מכאן אני נוטל".

- **לדברי רבה ורבי אושעיא, הסיבה שלא די בכך שיאמר "מכאן אני נוטל", כי אין ברירה, כלומר אי אפשר לעשות דבר עכשיו בלא לברר במה עושה אותו, ולומר, שלאחר זמן יברר מה עשה עכשיו.**

וזה שאמר בערב יום טוב, "מכאן אני נוטל", הלא לא היתה כוונתו ליטול למחר את כל הגוזלות שבשובך, אלא רק מה שיהיה צריך לו, ואם כן, לא כל הגוזלות יצאו מכלל מוקצה, אלא רק אותם שצריך להם. ומאחר שלא בירר דבריו מתחילה אלו יטול ואלו לא, אין לדעת אלו מהגוזלות מוכנים לאכילה ואלו מוקצים. ואין לומר, שכשיטול מחר, יתברר שאלו הם שהכין אתמול, כי אין לסמוך על הברירה. ואם כן לא יוכל ליטול מחר כלום, כי אין לדעת אלו מוקצים ואלו אינם מוקצים.

אבל כשאומר מתחילה "את זה וזה אני נוטל", בירר דבריו מתחילה, את מי מהם הכין, ויוכל לקחתם מחר.

- **ולדברי רבא, דעת בית הלל שיש ברירה, ואם כן, יכול לברר מחר מה הכין היום, ואף על פי כן לא יאמר "מכאן אני נוטל", אלא "זה וזה אני נוטל".**

והסיבה לכך, כי אף שיוכל לברר מחר אלו גוזלות הכין היום, מכל מקום יש לחוש, שמא כשיבוא מחר לקחת גוזלות, יבדוק אותם בזה אחר זה, ואותם שלא יהיה הפך בהם יניח, ויטול אחרים שירצה בהם, ואם כן, אף שיתברר לבסוף שאותם שבחר אותם הכין, כמו כן יתברר שאותם שלא בחר לא הכין, ונמצא שכשנטלם לבדוקם, טלטל גוזלות מוקצים שלא הכין.

אבל כשיאמר מתחילה "את זה וזה אני נוטל", על כרחו יטול את אותם שאמר, ולא יבדוק אם יש טובים מהם או לא, ואין לחוש שיטלטל גוזלות מוקצים.